REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Povrv-1549/25-115

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu po sutkinji toga suda Ana Ćurković Dražić u pravnoj stvari tužitelja Silvana Radobuljca (OIB 57612321405), Pula Grožnjanska 22, protiv tuženika Amira Mafalania (OIB 63615368973), Zagreb, Draškovićeva 56, sada na izdržavanju zatvorske kazne kojeg zastupa punomoćnik Lidija Horvat, odvjetnica u Zagrebu, radi isplate, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave dana 12.listopada u prisutnosti tužitelja osobno i punomoćnika tuženika, dana 30. listopada. 2026. godine

p r e s u d i o j e:

I Nalaže se tuženiku Amir Mafalani (OIB 63615368973) isplatiti tužitelju Silvanu Radobuljcu (OIB 57612321405) iznos od 7.300,25 €, sa zateznom kamatom tekućom od 7.9.2015. godine do isplate, do 31.12.2022. godine po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, do 29.12.2023. godine po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30.12.2023. godine do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem za tri postotna poena referentne stope, koja je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku 15 dana.

II Tužitelj se odbija s preostalim dijelom tužbenog zahtjeva u iznosu od 4.145.63 € eura i sa zahtjevom za naknadu parničnog troška.

III Tužitelju se nalaže naknaditi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 362,20 €, u roku 15 dana.

Obrazloženje

1. Županijski sud u Varaždinu je odlukom Gž-314/2025 ukinuo se točke II., III., i IV. izreke presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj Povrv-17028/2015-83 od 31. siječnja 2025. kojima je naloženo tuženiku platiti tužitelju iznos od 2.239,70 eura sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 7.9.2015, kojim se odbija tužitelj s preostalim dijelom tužbenog zahtjeva u iznosu od 9.206,18 kao i odluku o trošku, dok je toč I cit.presude kojom je platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog

bilježnika Katice Valić, poslovni broj Ovrv-128/15 od dana 26.10.2015. godine ukida se u cijelosti, ostala na snazi.

2. Žalbeni sud smatra da osnovano tužitelj u žalbi tvrdi da odluci iz toč III. izreke kojom je odbijen njegov zahtjev za isplatu 9.206,18 EUR nedostaju razlozi o odlučnim činjenicama, pa je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 1. točke 11. ZPP-a . Iako je sud prvog stupnja u točkama 6. i 11. obrazloženja pobijane odluke utvrdio da je tužitelj u zastupanju tuženika poduzimao odvjetničke radnje na temelju punomoći koje mu je tuženik izdao, istovremeno suprotno i proturječno tomu, u točci 11. obrazloženja pobijane odluke, utvrđuje da je „nemoguće zaključiti“ da je tužitelj u tim predmetima bio punomoćnik, nego „zamjenik, pomoćnik pa čak i partner njegovog punomoćnika.“ Razlog odbijanju tužbenog zahtjeva („nemoguće zaključiti“ da je tuženik bio punomoćnik) proturječan je utvrđenju prvostupanjskog suda da su tužitelju izdane punomoći za zastupanje u tim postupcima.

3. U skladu s člankom 8. Zakona o odvjetništvu ("Narodne novine" br. 9/1994., 117/2008., 50/2009., 75/2009., 18/2011. i 126/2021., dalje: ZO), u zastupanju stranaka odvjetnika smije zamijeniti drugi odvjetnik (supstitucija). Zamjena odnosno prenošenje punomoći na drugog odvjetnika ili ovlaštenje drugog odvjetnika na poduzimanje samo pojedinih radnji u postupku obavlja se na temelju (zamjeničke) punomoći koju odvjetnik koji je punomoćnik daje drugom odvjetniku.

4. Sud prvog stupnja nije izveo dokaze predložene radi utvrđenja tih odlučnih činjenica, odlučne činjenice na kojima se temelji zahtjev nisu utvrđene pa je ostvaren i žalbeni razlog nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja na koji se tužitelj poziva u žalbi. ZO, ZPP, Zakon o kaznenom postupku ("Narodne novine" br. 152/2008., 76/2009., 80/2011., 121/2011. - službeni pročišćeni tekst, 91/2012., 143/2012., 56/2013., 145/2013., 152/2014., 70/2017., 126/2019., 126/2019., 80/2022. i 36/2024.), Ustavni zakon o Ustavnom sudu Republike Hrvatske ("Narodne novine" broj 99/1999. i 29/2002.) i Poslovnik o radu Europskog suda za ljudska prava ne poznaju pomoćnike punomoćnika kao ni partnere punomoćnicima.

5. Odvjetnici imaju pravo na nagradu za svoj rad te na naknadu troškova u svezi s obavljenim radom u skladu s tarifom koju utvrđuje i donosi Hrvatska odvjetnička komora (članak 18. ZO-a). Troškove nagrade i zastupanja dužna je platiti stranka. Zbog toga činjenica da tužitelj i tuženik nisu razgovarali o načinu i uvjetima plaćanja troškova nagrade i zastupanja koje je za tuženika obavio tužitelj, suprotno pravnom shvaćanju suda prvog stupnja, nema značaj nepostojanja obveze tuženika kao zastupane osobe na podmirenje tih troškova.

6. Nije sporno da se tužitelj nikad nije odrekao svojih potraživanja na ime zastupanja, da ih otpušta ili prenosi nekom drugom, te nije sporno da tužitelj nije bio uključen ni u kakve dogovore o troškovima zastupanja tuženika koji su postignuti između tuženika i odvjetnice Lidije Horvat. Zbog toga činjenica da u tom dogovoru „nije bilo razgovora oko plaćanja bilo kakvih troškova tužitelju“ ne šteti niti ne koristi tužitelju jer je riječ o dogovoru između drugih osoba koji je u odnosu na njega *res inter alios acta*.

7. Nadalje, „telefonska komunikacija sa sudom u Varaždinu“, je dokaz koji nije izveden na glavnoj raspravi i o kojem stankama, suprotno članku 7. stavku 3. ZPP-a, nije dana mogućnost da se izjasne.

8. **Uputa** je žalbenoga suda raspraviti jesu li odvjetničke radnje na koje se odnose utuženi troškovi zastupanja obavljene na temelju punomoći tuženika. Ako o toj činjenici postoji spor, utvrdit će je pribavljanjem tih punomoći od nadležnih sudova i ocjenom punomoći koje su već pribavljene. Ovisno o tim utvrđenjima, sud prvog stupnja će za svaku utuženu odvjetničku radnju u skladu s OT utvrditi visinu nagrade odnosno visinu naknade troškova. Potom će, imajući na umu istaknuti prigovor zastare, utvrditi kada su pojedini iznosi nagrade i naknade troškova dospjeli, vodeći računa o tome da naplata odvjetničke usluge dospijeva pravomoćnim okončanjem postupka, otkazom ili opozivom punomoći. Pritom, ako je je zbog opsežnosti spisa predmeta na koje se odnose utužene nagrade i drugi troškovi zastupanja znatno otežano pribavljanje cijelih spisa predmeta ili je to povezano s pretjeranim gubitkom vremena, sud prvog stupnja će od nadležnih sudova pred kojima su ti postupci u tijeku zatražiti pisane obavijesti o odlučnim okolnostima pojedinačnih odvjetničkih radnji koje su predmet spora. Isto tako, s obzirom na to da iz podneska tužitelja od 8. studenog 2016. proizlazi da je riječ o ispravama u posjedu treće osobe sud prvog stupnja će u pribavljanju navedenih isprava razmotriti odgovarajuću primjenu članaka 234. ZPP-a.

9. Sud temeljem odredbe čl. 58. Ovršnog zakona (NN 112/12 - u daljnjem tekstu OZ) stavio izvan snage rješenje o ovrsi JB Ovrv-128/15 kojim je tuženiku naloženo platiti tužitelju iznos od 16.341,50 eura (123.125,00 kn) sa kamatom tekućom od 7.9.2015. godine do isplate, a tužitelj potraživanje temelji na računu ispostavljenom na ime troškova zastupanja tuženika.

10. U prijedlogu za ovrhu tužitelj dostavlja račun br 15/Pos1/111 od 07.08.2015. uspostavljen tuženiku (dostavnica od 10.08.15. list 27, 56) na iznos od 123.125,00 kn za zastupanje (bez specifikacije radnji) u kaznenim i parničnim postupcima, u postupcima pred Ustavnim sudom i Europskim sudom za ljudska prava, a u podnesku od 8.11.2016. godine navodi da je specifikaciju računa dostavio tuženiku 28.05.2104. (dostavnica list 59) , precizira brojeve predmeta u kojima je zastupao tuženika, radnje koje je poduzeo i popisuje troškove koje za svaku od tih radnji potražuje. Prema rješenju suda podneskom od 06.03.2026. dostavlja u spis dokaz da je tuženiku 26.03.2014. dostavio „nepotpuni troškovnik“ sa popisom radnji. Napominje da mu je otežano dokazivanje, jer se spisi predmeta u kojima je zastupao tuženika nalaze u posjedu punomoćnice tuženika.

11. Tužitelj navodi da je za tuženika:

- pristupio na 3 ročišta u predmetu ŽS Zagreb K Us 66/09; pristup na 3 roč. po 400 bodova, plus 300 bodova trajanje roč , žalba 600 bodova, sastav 2 ustavne tužbe 1000 bodova, te prijavu ESLJP u predmetu 8044/13 500 bodova, te 30.11.12. sastavio zahtjev za zaštitu prava 50 bodova, za što potražuje 36.500,00 kuna

- predmet ŽS Bjelovar Kž 50/12 sastav ustavne tužbe 500 bodova, zahtjev za izvanredno preispitivanje presude 300 bod, 3.000,00 kn

- kod OKS Zg predmet KO 1164/11 žalba protiv presude 150 bodova, za predmet KO 203/12 odgovor na optužnicu 300 bodova, KO 763/11 žalba protiv presude 300 bodoova 7.500,00 kn

- zastupanje kod OkS Buje K 79/11 5 ročišta po 300 bodova, i pripadajuća nagrada po utrošenom satu 6 sati po 150 bodova 750 bodova 38.000,00 kn
- istražno ročište kod ŽS Zagreb KiO 354/11 400 bod. 4.000,00 kn

- 25 posjeta u zatvoru Remetinec 1550 bod, 15.500,00 kn, 3 posjete u zatvoru u Lepoglavi 150 bod, 1.500,00 kn i putni troškovi 1.003,44 kn, ukupno 24.503,44 kn,

- kod ovoga suda u predmetu Pn 2428/12 u kojem je za tuženika sastavio tužbu, 1 podnesak i 1 roč, za što potražuje po 100 bodova svaku radnju, odnosno 3.000,00 kn, sve uz dodani pdv 24,625,00 kn.

12. Tijekom postupka tužitelj je snizio zahtjev na način da sada potražuje iznos od 11.445,88 eura (86.238,98 kn) sa kamatom od 7.9.2015. godine, uz naknadu troška .

13. Tužitelj predlaže pribaviti dokaze o tome: da li je tužitelj obavio odvjetnički rad za tuženika, da li su te radnje vidljive u sudskim spisima te postoji li osnova za njihovu naplatu.

14. Ističe da je stvarni poslovni odnos između tužitelja i odvjetnice Horvat funkcionirao kroz neformalne aranžmane, odvjetnica Horvat je od tužitelja primala gotovinu za sufinanciranje ureda i vježbenice. Tužitelj svoje pravo na naplatu ne temelji na dogovoru s odvjetnicom Horvat već na stvarno o obavljenom odvjetničkom radu - sastavljenim podnescima, sudjelovanju u radnjama zastupanja i izravnom odnosu s tuženikom kao klijentom. Pravo na naknadu za odvjetnički rad ne ovisi samo po sebi o uspjehu pravnog sredstva već o tome da li je radnja stvarno obavljena; činjenica da tužitelj u vrijeme donošenja odluke ESLJP-a više nije surađivao s odvjetnicom Horvat ne može retroaktivno anulirati rad koji je prethodno obavljen.

15. Ukazuje i na e-mail od 26. listopada 2011. godine, koji je odvjetnica Horvat uputila majci tuženika, a potom proslijedila tužitelju. U tom e-mailu odvjetnica Horvat navodi da je “naš dogovor” bio da majka tuženika donese određenu akontaciju, da “mi” nećemo podići kopije s Vrhovnog suda dok ne izvrši barem dio svoje obveze, da bi u protivnom “svojim novcem” financirali kopiranje spisa, te da rok za zahtjev ističe 29.10. i da je dokumentacija potrebna za njegov sastav, te e mail od 19.12.1011. u kojem se spominje prijedlog Sporazuma ukazuje na činjenicu da je odvj.Horvat tretirala tužitelja kao ravnopravnog sudionika u zastupanju tuženika, a ne kao neovlaštenu osobu ili pukog pomoćnika. Tuženik prešućuje odlučnu činjenicu: da je nakon posjeta u Remetinec, tuženik je tužitelju uputio pismo u kojem je izrazio želju da ga tužitelj i dalje zastupa, naveo da će s odvjetnicom Horvat razgovarati o zastupanju u predmetu u kojem su ga zajednički zastupali, te izričito naveo da se tužitelj nema razloga brinuti za naplatu honorara.

16. Navodi pun tuženika o tome da li je disciplinski postupak pred HOK-om bio stvarni razlog raskida suradnje između tužitelja i odvjetnice Horvat pravno su posve irelevantni za ovaj spor. Također navodi da ga pun.tuženika osobno i profesionalno diskreditira tijekom postupka, kroz teze koje nemaju nikakvu dokaznu vezu s predmetom spora.

17. Tuženik osporava osnov i visinu zahtjeva, ističe prigovor promašene pasivne legitimacije i prigovor zastare. Naime, ono što tuženik tvrdi tijekom postupka jest da, iako je tužitelju izdao punomoći za zastupanje, odnosno za poduzimanje određenih radnji, da je sve te radnje tužitelj obavljao u ulozi zamjenika punomoćnika tuženika i to

unutar dogovora koji je tužitelj imao s punomoćnikom tuženika i da nije postojao ugovor o nalogu između stranaka. Zastupanje tuženika od strane njegove punomoćnice temelji se na ugovoru o zastupanju zaključenom još 2011. godine, kojim je regulirano da odvjetnička nagrada dospijeva s danom naplate iznosa naknade štete odnosno troškova zastupanja na teret suprotne strane odnosno temelji se na uspjehu u sporu. Na naplatu odvjetničke nagrade odnosno troškova zastupanja prije ispunjenja spomenutog uvjeta iz ugovora, odvjetnik ima pravo samo u slučaju da tuženik odvjetniku otkaže suradnju te da za navedeni otkaz suradnje ne postoji krivnja na strani odvjetnika kojem se otkazuje ugovor, tužitelj niti ne tvrdi da je tuženik kriv za raskid suradnje između tužitelja i punomoćnice tuženika. Stoga je tužitelj promašio pasivnu legitimaciju kada je prijedlog za ovrhu odnosno tužbu podnio protiv tuženika.

18. Ističe prigovor prekluzije sukladno čl. 299. st.1. i 3. ZPP koji je bio na snazi u vrijeme
19. podnošenja tužbe, do zaključenja prethodnog postupka tužitelj je predložio: - uvid u prijepis iz poslovnih knjiga- analitičku karticu kupca, račun br.15/1/111 od dana 7.08.2015., potvrdu o primitku pošiljke, dopis uz račun br.15/1/111 , a bio je dužan predložiti i u spis dostaviti dokaze iz kojih proizlazi osnovanost tužbenog zahtjeva najkasnije do zaključenja prethodnog postupka, a svi dokazi koji su dostavljeni nakon zaključenja prethodnog postupka sud neće uzeti u obzir jer je u odnosu na njih nastupila prekluzija. Ističe da je čl 7. st. 1. i 2. ZPP-a propisano akuzatorno načelo kao dominantno načelo parničnog postupka.

20. U odnosu na dostavljenu specifikaciju radnji u podnesku tužitelja od 6. ožujka 2026.g. te dokaza/pisma upućenog tuženiku od 26. ožujka 2014. g. tuženik ističe da je u odnosu na navedeno nastupila prekluzija predlaganja dokaza te predlaže navedeno ne prihvatiti . U vrijeme donošenja odluke ESLJP-a Mafalani protiv Hrvatske tužitelj nije ni na koji način surađivao s punomoćnicom tuženika te stoga nije imao pravo na isplatu bilo kakve naknade niti nagrade za svoj rad. Tuženik ističe da je odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, a koju je tužitelj između ostalih radnji također fakturirao, bila negativna po tuženika odnosno ustavna tužba je odbijena te u vrijeme donošenja odluke ESLJP-a Mafalani protiv Hrvatske tužitelj nije ni na koji način surađivao s punomoćnicom tuženika te stoga nije imao pravo na isplatu bilo kakve naknade niti nagrade za svoj rad.

21. Tuženik jedino priznaje da je u ugovorni odnos s tužiteljem stupio u odnosu na zastupanje pred sudom u Bujama, ali da u odnosu na to zastupanje tužitelj nije ispostavio račun, a on ne zna je li taj troška podmiren ili ne.

22. Navodi tužitelja da su se spisi nalazili u posjedu odvjetnice dr. sc. Lidije Horvat tek su djelomično točni, obzirom da je dokaze o svim poduzetim radnjama, pa i onima koje su učinjene zajedno s drugim odvjetnikom, odvjetnik dužan čuvati 10 godina, a u slučaju utuženja i do pravomoćnog okončanja pokrenutih postupaka. Člankom 11. st. 2. Zakona o odvjetništvu „Odvjetnik (..) dužan čuvati spise najmanje deset godina po pravomoćnom okončanju postupka u kojem je stranku zastupao“, dok je člankom 35. st.1. Statuta HOK-a propisano da je „Odvjetnik je dužan deset godina nakon završetka zastupanja čuvati isprave stranaka te spise u svezi s predmetima stranaka.“ Sukladno čl.299. ZPP-a tužitelj je bio dužan priložiti uz tužbu dokaze o poduzetim radnjama, odnosno najkasnije do zaključenja prethodnog postupka.

23. Napominje se da su radnje na koje ukazuje tužitelj poduzete u periodu od 2012.g. pa nadalje, a tužitelj je prijedlog za ovrhu podnio 26. listopada 2015.g. te je

stoga bio svjestan da mora čuvati presliku sveukupne odvjetničke dokumentacije koju je navodno sastavio na zahtjev tuženika.

24. Obzirom da je dakle tužitelj bio dužan čuvati sve podneske koje je navodno izradio na traženje tuženika te ih priložiti kao dokaz uz prijedlog za ovrhu odnosno tužbu, tužitelj prebacuje pribavu predmetnih dokaza na sud za kojeg želi da obavlja tužiteljev posao. Navedeno je protivno čl.6.1.Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i prava na neovisan i nepristran sud, tuženik opetovano ističe i prigovor prekluzije pribave svih dokaza kojima tužitelj dokazuje osnovanost svojeg potraživanja, a koje je sam tužitelj bio dužan priložiti uz tužbu.

25. Tuženik ističe i prigovor zastare, neurednosti računa; u računu nisu specificirane radnje, niti vrijednosti pojedinih radnji, kao niti na koje postupke se te radnje odnosne, osima paušalnog navođenja "zastupanje u kaznenom, parničnom postupku, postupku pred Ustavnim sudom RH i Europskom sudu za ljudska prava". Predlaže zahtjev odbiti u cijelosti, potražuje i naknadu parničnog troška. Člankom 18. Zakona o odvjetništvu propisano je da je odvjetnik dužan stranci izdati račun nakon izvršene usluge, a najkasnije u roku od 30 dana nakon otkazane punomoći. Obzirom da su radnje u odnosu na koje je usvojen tužbeni zahtjev poduzete navodno 2012. i 2013. godine, a račun izdan tek 7. kolovoza 2015., u odnosu na potraživanje tužitelja je nastupila zastara.

26. U dokaznom postupku sud je pročitao izvod iz evidencija posjeta u Zatvor u Zagrebu od 13.01.14. (list 64), izvod iz evidencija posjeta zatvoru u Lepoglavi (list 66), prvu stranicu odluke ŽS u Zagrebu Kž 451/13 (list 62) kopija spisa ODO Zg Ko-1164/11 i Kž-50/12, uvid u spis ovoga suda Pn 2876/17 kojem je spojen Pn-2428/12 i spis OKS Zg K 1812/22, o čemu je sud sastavio službenu bilješku (list 277), obavijest ESLJP o zaprimljenom zahtjevu 8044/13 (list 61), zapisnik iz predmeta K 79/11 OS Buje (list 340), izvršio uvid u račun 15/Pos 1/111 od 07.08.2015. uz dopis tuženiku i recepis od 10.08.2015. (list 7-9), saslušao svjedoke Branka Mafalani (list 30), tuženika kao stranku (list 195), odvj. L.Horvat (list 119, 190,), tužitelja kao stranku (list 185 i 318) i punomoć koju je tuženik priložio uz ustavnu tužbu U-III-4571/12, te zadnju stranicu tužbe i dostavnicu-povratnicu (list 290-294), generalna pun izdana Branki Mafalani (list 174), punomoći iz predmeta ŽS Zagreb K-us-66/09 (list 171 i 173) i posebna punomoć za zahtjev za obnovu postupka u predmetu K us 66/09 i presliku tog zahtjeva (list 338), punomoć iz predmeta ŽS Zagreb KiO us 51/08 (list 172), pismo tuženika pisano rukom upućeno tužitelju (list 236), dopis upućen tuženiku u zatvor u Lepoglavi sa specifikacijom usluga (list 298-301), te zaključio da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

27. Među strankama su sporna i procesno pravna i materijalno pravna pitanja. U odnosu na osnovni procesni prigovor tuženika tijekom postupka – prekluzije u pravu na dostavu i predlaganje dokaza nakon zaključenja prethodnog postupka (čl 299 st 2 ZPP), treba reći da je pripremno roč 05.09.2016. održano u odsutnosti tadašnjeg tužitelja (kasnije ispričan odgovarajućom med.dok), te je zaključen prethodni postupak, no na roč. za glavnu raspravu 08.11.2016. prihvaćeni su dokazni prijedlozi za pribavu spisa službenim putem. Isto tako kod takvog prigovora, treba uzeti u obzir odredbu čl 375 st 4 ZPP, u kojem se određuje postupanje žalbenog suda u slučaju ukidanja prvostupanjske odluke i davanje upute prvostupanjskom sudu, te dužnost suda prvog stupnja iz čl 377 st 2 ZPP, kao što je ovdje slučaj.

28. Prigovor promašene pasivne legitimacije nije osnovan. Nije sporno da je tužitelj kao odvjetnik obavljao određene radnje za tuženika kao stranku, stoga je ovdje tuženik

pasivno legitimiran sukladno čl 18. st (1) Odvjetnici imaju pravo na nagradu za svoj rad te na naknadu troškova u svezi s obavljenim radom sukladno tarifi koju utvrđuje i donosi Komora uz suglasnost ministra pravosuđa. , (3) Odvjetnik je dužan stranci izdati račun nakon izvršene usluge. U slučaju otkaza ili opoziva punomoći odvjetnik je dužan izdati račun u roku od 30 dana od dana otkaza ili opoziva punomoći.(NN 117/08)

29. U odnosu na prigovor zastare primjenjuje se čl. 215. st. 1. ZOO-a koji određuje da zastara počinje teći prvog dana poslije dana kad je vjerovnik imao pravo zahtijevati ispunjenje obveze, ako zakonom za pojedine slučajeve nije što drugo propisano.

30. Prema Tbr 52 OT st 5 i 6 (NN 138/23) koje se primjenjuju i na radnje poduzete do dana stupanja na snagu te Tarife, ukoliko odvjetnik ne izda račun stranci nakon obavljene radnje, u svim postupcima, **osim u kaznenim ili prekršajnim**, odvjetnička nagrada dospijeva okončanjem ovršnog postupka ili pravomoćnim okončanjem postupka ukoliko se ne provodi ovrha, otkazom punomoći, opozivom punomoći ili raskidom ugovora o zastupanju. Ukoliko odvjetnik ne izda račun stranci nakon obavljene radnje, u kaznenim i prekršajnim postupcima odvjetnička nagrada dospijeva pravomoćnim okončanjem postupka, opozivom punomoći, otkazom punomoći ili raskidom ugovora. Odvjetnik tijekom pružanja pravne pomoći ima pravo na naplatu predujma za obavljanje pojedine radnje iz ove Tarife

31. U odlukama Rev-x 68/17, Rev 843/07-2, Rev 70/07-2, Rev 152/09-2 i Rev 2172/10-2 VSRH zauzeto je shvaćanje da zastarijevanje počinje teći prvog dana poslije dana kada je vjerovnik imao pravo zahtijevati ispunjenje svoje obveze (čl. 361. st. 1. ZOO), dakle, izraženo je shvaćanje da u situaciji kada nema posebnog sporazuma, između odvjetnika i stranke koju zastupa (kao što je u konkretnom predmetu slučaj) , o načinu plaćanja odvjetničkih usluga, odvjetnik ima pravo zahtijevati naknadu za svaku obavljenu radnju od dana kada je ta radnja obavljena.

32. Prema odredbi čl. 361. st. 1. zastarijevanje počinje teći prvog dana poslije dana kada je vjerovnik imao pravo zahtijevati ispunjenje obveze, ako zakonom za pojedine slučajeve nije što drugo propisano. Zakonom za tražbine koje odvjetnici obračunavaju na temelju Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika nije propisan neki drugi početak tijeka zastare. Dakle, zastara potraživanja odvjetničke nagrade i troškova zastupanja počinje teći od prvog dana poslije dana kad je tužitelj obavio pojedinu odvjetničku radnju.
Za potraživanje odvjetničke nagrade i naknade troškova primjenjuje se opći zastarni rok od 5 godina iz čl. 225 ZOO-a pa kako je tužba (ranije ovršni prijedlog) u ovom predmetu podnesena 26.10.2015.., zastarjela su sva potraživanja tužitelja za radnje koje su poduzete prije 26.10. 2010.

33. Predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatu prema OT nagrade i troškova u iznosu od 11.445,88 EUR (podnesak tužitelja predan na roč. 17.12.2024.) s pripadajućim zakonskim kamatama na taj iznos tekućim od 7.rujna 2015.godine pa do isplate, te parnični trošak u iznosu od 432,45 eura, a za odvjetničke radnje poduzete u zastupanju tuženika, a temeljem odredbe Tbr.41 1.2 Tarife o nagradama i troškovima za rad odvjetnika a u vezi s načelom ekonomičnosti postupka sadržanom u članku 10 Zakona o parničnom postupku.

34. Svjedok Branka Mafalani majka tuženika, iskazuje da je tuženik 2011. bio u zatvoru u Remetincu, ona se u ljeto 2011. telefonom obratila odvjetnici Lidiji Horvat, dogovorile su sastanak u rujnu 2011, na kojem je odvjetnici Horvat ispričala sve o čemu se radi, i potpisala joj punomoć kao član obitelji kojom ju ovlašćuje za posjet tuženiku u zatvor u Remetincu, tako joj je poznato da je tuženik ovlastio upravo Lidiju Horvat,

a ne tužitelja da ga zastupa u navedenim predmetnima. Nije joj poznato da bi tuženik bilo kada potpisao punomoć tužitelju osim ako je to učinio po uputi L. Horvat. Tuženik joj je rekao da se ne sjeća da bi bilo kada bilo što potpisao tužitelju. Tuženik ima više kaznenih postupaka u kojima ga je zastupala i zastupa odvj. L. Horvat ili odvjetnik po službenoj dužnosti. Tuženik do sada nije platio Lidiji Horvat niti dio troškova zastupanja. Ne zna kako su tuženik i L. Horvat ugovorili dospijeće troškova zastupanja. Napominje da su ti troškovi zastupanja osigurani založnim pravom na kući njene majke, bake tuženika. Riječ je o ugovoru kojeg je njena majka, kao hipotekarni dužnik potpisala isključivo s Lidijom Horvat kao hipotekarnim vjerovnikom.

35. Često je znala nositi razne dokumente u ured odvj. L. Horvat umjesto tuženika, tako da je upoznata s odnosom L. Horvat i tuženika. Prilikom prvih razgovora u uredu odvj. Lidije Horvat tužitelja nije vidjela niti je postojala odvjetnička tabla s imenom tužitelja, u jednom trenutku kasnije su postavili i još jednu tablu s imenom tužitelja. U interni odnos tužitelja i Lidije Horvat nije ulazila i nije joj poznat. Kasnije je znala zateći u uredu i tužitelja, no uvijek se obraćala isključivo odvj. L. Horvat te je isključivo odvjetnica L. Horvat zastupala tuženika i s njom je sve dogovarano. Iznimka su samo neka vanjska ročišta na koja je vjerojatno po međusobnom dogovoru umjesto L. Horvat odlazio tužitelj. Kao primjer navodi ročište održano u Bujama, a prije tog ročišta po uputi L. Horvat u ime tuženika odnijela je tužitelju novac na ime troškova puta.
36. Tuženik je ovlastio L. Horvat da sastavi žalbu Ustavnom sudu RH u slučaju Pukanić koja je odbijena. Moguće da su tu žalbu sastavljali L. Horvat i tužitelj zajedno ili samo L. Horvat, no zna da je tuženk za sastavljanje žalbe ovlastio isključivo L. Horvat.

37. Nakon odbijene žalbe Ustavnom sudu L. Horvat je sigurno pisala sama tužbu Europskom sudu za ljudska prava u istom tom slučaju Pukanić. Naime tužitelj tada više nije dijelio poslovni prostor s L. Horvat u Martićevoj ulici jer se L. Horvat preselila ured u Berislavićevu ulicu. Točno je da je odvj. L. Horvat podnijela još nekoliko tužbi Europskom sudu za ljudska prava, no u tim postupcima tuženika nije zastupao tužitelj niti je na bilo koji drugi način u tim postupcima sudjelovao.

38. Svjedok Lidija Horvat, odvjetnica, saslušana kao svjedok izjavljuje da je sa tužiteljem započela suradnju 2011. i ona je trajala do 2013. ili 2014. Tužitelj je bio friški kolega u Zagrebu i htjela mu je kolegijalno pomoći. Inicijalno je dogovorena suradnja u predmetnima naknade štete zbog nehumanih uvjeta u zatvoru, a suradnja se kasnije proširila i na neke druge predmete. Interni dogovor između nje i tužitelja je bio da se mijenjaju u predmetima svakog od nas kad to bude potrebno. Nikada nisu dogovorili naplatu takvih zamjena pa tako nije dogovoreno u odnosu na stranku Mafalani. Dakle, ja sam odradila cijeli niz zamjena u predmetnima u kojima je punomoćnik stranke bio tužitelj a tužitelj je jednako tako odradio niz zamjena u predmetnima u kojima je ona bila punomoćnica, za to mu nije izdala fakturu kao niti tužitelj njoj, radilo se o besplatnim zamjenama, sve do stranke Mafalani. Sa ovdje tuženikom je ostvarila prvi kontakt, prvu punomoć joj je potpisala njegova majka, tuženik je njena stranka, sve uvjete je dogovarala sama, zaključila je sporazum kako bih osigurala svoja potraživanja i misli da je tužitelj toga bio svjestan jer nije tražio npr. da i on bude ugovorna stranka tog sporazuma. Sa tužiteljem je razgovarala o tom sporazumu.

39. U odnosu na konkretnu stranku Mafalani tuženik je izdao punomoć samo njoj, dok je odvjetnik Radobuljac prilikom prve zamjene samo otisnuo svoj pečat na već izdanim punomoćima kako bi ju u tim predmetnima mogao mijenjati. Tuženik je dogovarao naplatu usluge isključivo s njom, nije dogovorio niti pristao da bi uslugu plaćao tužitelju. Prema sudu nekada išli i podnesci sa zajedničkom memorandumom

a sve sukladno dogovoru. Njezina je greška što je tužitelju dozvolila da na punomoćima svoj pečat stavlja "u glavu", pored njenog imena a ne na dno punomoći gdje se inače potpisuje zamjenici. Prilikom odlazaka u zatvor tuženiku punomoći koje je potpisivao tuženik nisu bile ispunjene, jer su se podaci naknadno upisivali sukladno dogovoru sa tuženikom.

40. Sve ugovore o zastupanju isključivo je ona potpisala sa tuženikom, ali kako joj je arhiva izmještena nije uspjela naći te ugovore. Iz ugovora o zastupanju tuženika u bitnome proizlazi da joj trošak pripada po okončanju pojedinog postupka. Određene usluge po pravomoćnom okončanju postupka naplatila od tuženika sukladno ugovoru o zastupanju. Radnje tužitelja specificirane u njegovom zahtjevu ona nije naplatila od tuženika.

41. Tužitelj je išao s njom u posjet tuženiku u pritvor i davao neke savjete majci tuženika , tužitelj je pomagao i prilikom izrade nekih podnesaka. Moguće je da je prvo zajedničko zastupanje tuženika bilo u predmetu Kž-Us-22/11 ŽS u Zagrebu. Protiv odluke Vrhovnog suda u tom predmetu sastavljena ustavna tužba koju je sastavio tužitelj, ali i ona. Tužitelj je poduzimao određene radnje u kaznenom postupku u Bujama K-79/11, moguće da je tužitelj dogovorio nešto izravno s tuženikom, ona nije htjela zastupati tuženika u tom predmetu.

42. Ne zna je li tuženik nakon prekida odvjetničke suradnje između nje i tužitelja inzistirao da ga u predmetu Pukanić nastavi zastupati i tužitelj, a ne samo ona, tužitelj je išao k njemu u zatvor bez da ju je prethodno o tome obavijestio, nazvao ju je tuženik iz kaznionice i ispričao se jer joj je iza leđa razgovarao s tužiteljem. Razljutilo kada je tužitelj njoj iza leđa otišao tuženiku u zatvor u Lepoglavu i izdao račun koji je predmet ovoga spora.

43. Tužitelj je imao i samo svoju stranku; predmet Grba pred ESLJP u kojem su oboje navedeni kao punomoćnici, tužitelju je u tom predmetu u jednom dijelu pomagala, nije tražila dio tog troška, jer je ta stranka bila tužiteljeva i nisu imali dogovor da bi se honorar dijelio.

44. Saslušan kao svjedok Amir Mafalani iskazuje da mu je u drugoj polovici 2011. majka rekla da je sa odvjetnicom Horvat zaključila ugovor i da će ga od sada ona zastupati kao nova odvjetnica, sa odvj. Horvat je potpisao ugovor o zastupanju u kojem su dogovorili sve uvjete; više puta je odvj. Horvat došla kod njega u Remetinec, a u nekom od idućih susreta uz nju je došao i tužitelj za kojeg mu je rekla da će joj pomagati. Ponekad bilo potrebno da se nešto hitno potpiše ili dogovori, a odvj. Horvat je bila zauzeta tada je umjesto nje znao u Remetinec doći tužitelj. I tužitelj i odvjetnica Horvat donosili su mu bjanko punomoći koje bi potpisao.

45. Jedan predmet koji se vodio u Bujama, zastupao ga je tužitelj; ne sjeća se da li ga to pitao usmeno ili telefonom, s njim je bio na možda jednoj ili dvije rasprave u Bujama. Za zastupanje u Bujama tužitelj mu nije isporučio račun, a je li mu nešto od troškova plaćeno to se ne sjeća i ne zna .

46. Krajem 2013. ili početak 2014. bio je u kaznionici u Lepoglavi kada mu je u posjetu došao tužitelj i rekao da je on raskinuo suradnju s odvjetnicom Horvat da ne mogu nastaviti suradnju ako ne otkaže zastupanje odvj. Horvat, to je bio uvjet da bi ga mogao dalje zastupati u Bujama. Spominjao je i ustavnu tužbu koja je tada bila u tijeku, koja mu je bila bitna. Nadao se da će se tužitelj i odvj.Horvat pomiriti i da će ga tužitelj nastaviti zastupati u postupku pred sudom u Bujama, i to mu je napisao u pismu

nekoliko mjeseci nakon tog razgovora, moguće da je u pismu tužitelju rekao da bih volio da on nastavi raditi na predmetima Pukanić i u svim ostalim predmetima, ali ponavlja upirem na ono što mi je tužitelj rekao, ili on ili odvj.Horvat.

47. U rujnu 2014. a kada je dobio poziv za ročište u Bujama tužitelju je otkazao punomoć i tražio od suda da mu imenuje odvjetnika po službenoj dužnosti, što je sud i učinio. .

48. Nije od tužitelja primio neki račun niti poziv na plaćanje na neki drugi način. Indikativno je da je iznos na koji je račun ispostavljen gotovo u kunu isti iznosu kojeg je u to vrijeme dobio po jednoj presudi Europskog suda i o kojoj je pisano u svim medijima, a u kojem ga je zastupala odvj. Horvat. Sud je tužitelja o otkazu pun. telefonski obavijestio 10.9.2014. godine i tada mu je tužitelj trebao ispostaviti račun za postupak u Bujama. On je ispostavio račun koji je predmet ovoga spora u koji je uključio svega i svačega; prema specifikaciji koja je tijekom postupka dostavljena u spis vidljivo da tužitelj potražuje u 90% slučajeva troškove gdje je bio zamjena odvj. Horvat, a u manjem dijelu račun se odnosi na zastupanje u Bujama, gdje je jedino bio izabrani odvjetnik. Ne sjeća se kako je izgledala punomoć u podacima o odvjetniku koju sam potpisao vezano za zastupanje u Bujama. U odnosu na ostale punomoći uvijek su bili navedeni podaci odvjetnice Horvat, ali nije bio ispunjen dio za što daje punomoć. Dakle u tom dijelu se radilo o bjanko punomoći. Postoji i sporazum između njega i odvjetnice Horvat koji su troškovi odvjetnice Horvat osigurani jednom vikendicom, a s osiguranjem tih troškova tužitelj nije imao ništa.

49. Tužitelj iskazuje da je sa odvjetnicom Horvat surađivao od kraja 2011. do negdje svibnja 2013. godine. Upoznali su se na edukaciji vezanoj uz ESLJP i odvjetnica Horvat ga je pozvala da rade u zajedničkom prostoru. Pravno ili organizacijski nikada se nisu povezali, radilo se o dva odvjetnička ureda. Zakupoprimac prostora je bila odvjetnica Horvat i po njezinom izračunu po kraju mjeseca uplaćivao joj je 1/2 dijela troškova funkcioniranja ureda i troškova odvjetničke vježbenice. Tijekom rada imali su predmete koji su ostali u radu isključivo bilo mene bilo kolegice, ali bilo je i predmeta koji su bili zajednički, što je ovisilo o dogovoru. Kada je predmet bio zajednički radilo se na način da su imali zajedničku e-mail adresu odvjetnici Horvat.Radobuljac gmail.com i unutar toga su se stavljali dokumenti koji su išli dalje na printanje i slali se odvjetničkoj vježbenici. Izdavali su jedan račun prema strankama koje su zajednički zastupali. Radilo se o predmetima tzv. uvjeti u zatvoru koji u to vrijeme nisu dospjeli na naplatu, niti zastupanje ovdje tuženika nije dospjelo na naplatu. S obzirom da je oko 30 godina odvjetnik imao je i uštedevinu temeljem koje je mogao plaćati polovicu troškova funkcioniranja ureda. Ne sjeća se načina podjele honorara.

50. Kolegica Horvat je sa bakom tuženika zaključila ugovor o zasnivanju založnog prava na nekretnini bake tuženika, a radi osiguranja naplate troškova zastupanja tuženika.

Tuženik je znao da su svi predmeti na kojima se radi zajednički što prvenstveno znači da će na predmetima raditi bilo on bilo kolegica Horvat. Nema saznanja da je tuženiku ispostavljen bilo koji račun pa nema niti saznanja je li tuženik nešto platio.

Troškovi zastupanja koji se predmet ovoga spora nastali su u vrijeme dok je radio sa kolegicom Horvat pa se ti predmetni smatraju zajedničkima, a ovdje potražuje isplatu cjelokupnog iznosa zato jer su mu osporena sva potraživanja.

U ovom konkretnom slučaju sa tuženikom nije bilo dogovora potražuju li on i kolegica Horvat svaki honorar u punom iznosu ili će npr. tražiti pola ili nešto drugo. Na taj se način sa tuženikom nije dogovaralo.

Iz pisma tuženika proizlazi da bi on htio da ga tužitelj i dalje zastupa nakon što je prekinuo suradnju sa kolegicom Horvat. Iz tog je pisma vidljivo da se on nada da neće

biti nikakvih problema sa naplatom tužiteljeva honorara. Nije se s tuženikom konkretno dogovarao kada će mu se izdati račun za obavljene usluge, odlučio je račun izdati kada je propao svaki dogovor sa tuženikom oko plaćanja. Dalje mogu iskazati da je tuženik bio zajednička stranaka odnosno, predmet na kojem smo radili zajednički, bez obzira na to sa kolegicom Horvat nije uspio dogovoriti nikakvu dinamiku naplate honorara, jer je ona odbila svaku suradnju. Poriče dijelove iskaza u kojem kolegica govori o "uskakivanju jedan drugome u pomoć", a bez da bi se takva pomoć plaćala od druge strane.
Iz pribavljenih predmeta je vidljivo da su oboje određene radnje poduzimali zajedno. Npr. bili na raspravama na Vrhovnom sudu ili išli zajednički pregledavati spise, bili zajedno na glavnim raspravama pa iz toga proizlazi da se nije radilo o uskakivanju i mijenjaju, već se svako bavio određenim dijelom predmeta. Bilo je situacija kada smo tuženiku zajedno išli u posjetu u zatvor pa je i u tom djelu nelogično da bismo išli zajedno u ispomoć tj. mijenjati jedan drugoga. Poznato mu je da je tuženik dobio isplatu temeljem odluke ESLJP, mislim da se radilo o iznosu od preko 100.000,00 kn, čak mislim i više, a od tog novca nije dobio niti kune, iako je u pripremi tog predmeta radio. Točno je da je bio u sporu sa RH oko poreznog duga i točno je da je u više navrata bio pod ovrhom, pa i u vrijeme kada je radio sa kolegicom. Bilo je predmeta gdje je mijenjao kolegicu Horvat, ali za to nije tražio honorar, tako je mijenjao i druge kolege od kojih također nisam tražio honorar.
U odnosu na predmet pred ESLJP, a o kojem sam iskazivao, navodi da nije bio formalni punomoćnik ovdje tuženika, ali je to bio predmet na kojem je radio pa smatra da je za taj predmet trebao dobiti dio honorara.
Točno je da je kolegica Horvat radila na predmetu Grba, točno je da je u tom predmetu tijekom 2017. godine donesena odluka koja je uključivala i troškove zastupnika i točno je da ja pola honorara ili neki dio nije isplatio kolegici Horvat, međutim, treba imati u vidu da te troškove ni ja nisam nikada naplatio.
- Kolegica Horvat je preporučila tuženiku zajedničko zastupanje, tuženik je pristao i daljnji razgovori s njim su vođeni samo oko predmeta. Kao što sam već rekao bilo je evidentno da tuženik nema novaca i da on ne može plaćati, ali kada je napravljen sporazum tada je to bilo riješeno.
Iz pisma koje mu je tuženik poslao proizlazi da ga je tužitelj zastupao, u nekim zapisnicima je naveden kao branitelj, iz toga proizlazi da bi angažman trebao platiti.
Oko pitanja naplate troškova ovdje tuženika sa kolegicom Horvat nisam razgovarao, već je prvo uputio jedan dopis tuženiku, nakon toga je otišao kod njega u Lepoglavu, da bi mu on u konačnici poslao pismo u kojem navodi da se nada da ću ostati raditi u predmetu Pukanić, da ću ga nastaviti zastupati u predmetima koji su u tijeku i da će on razgovarati sa kolegicom Horvat i riješiti situaciju i da se nada da će sve biti u redu. Nakon toga dobiva mail kolegice Horvat u kojem mi ona zabranjuje da odlazim u posjetu tuženiku i prijavi Odvjetničkoj komori. Nakon toga sa kolegicom više nije razgovarao. Predmete tzv. uvjeti u zatvoru podijelili su, ono što je bilo moje ja sam fizički odnio i dalje je svatko vodio te postupke i u konačnici radio naplate po njima.

51. Što se tiče predmeta Mafalani, iskazuje da je kolegicu Horvat prvo kontaktirala njegova majka. Oni su otišli po dogovoru zajedno kod njega u posjet u Remetinec. G. Mafalani ih je oboje opunomoćio da ga zastupaju u kaznenom predmetu u tzv. slučaju Pukanić. Ne sjeća se točno ali čini mu se da je bila bjanko punomoć te su naknadno kolegica Horvat i tužitelj stavili oba pečata u zaglavlje te punomoći. Predmet je bio u fazi žalbe pred VSRH i oni su u prvi mah išli izvršiti uvid u spis, bili su oboje i radnje su poduzimali zajedno. Prvo ročište je bilo žalbeno pred VSRH tu su bili zajedno i svaki je držao svoj dio govora. G. Mafalani tada kao osoba u pritvoru tada nije imao novac za plaćanje njihovog honorara te je njegova majka ponudila kuću kao garanciju koja je bila u vlasništvu njezine majke, kolegica i tužitelj su zajedno otišli pogledati tu kuću.

Prijedlog sporazuma o založnom pravu stigao je na mail kolegice Horvat i Branka Mafalani je pristala na takvu vrstu osiguranja i kolegica Horvat se upisala kao založni vjerovnik. Tužitelju je mailom proslijedila odgovor Branke Mafalani koja se složila sa uvjetima osiguranja. Nije tražio da bude unesen u sporazum jer nije sumnjao da bi mogao ostati uskraćen za honorar. Tužitelj je imao povjerenja tako da ni ugovor o zakupu poslovnog prostora nije potpisao on nego kolegica Horvat, a on joj je davao polovicu najamnine na ruke. Također su pripravnicu plaćali zajedno. Sve skupa su radili negdje godinu i pol dana u tom zajedničkom prostoru, misli da su se rastali negdje 2013. U nekim predmetima su imali podneske gdje su u zaglavlju bila naznačena oba njihova imena ali ne kao zajednički ured. Što se tiče odlaska na ročište tu su se dogovarali. Nisu imali nikakav pisani dogovor na koji način će podijeliti honorar, obično su imali dva pečata na punomoći. Kada su se razilazili Mafalani je izrazio želju da ga ovdje tužitelj i dalje zastupa o tome postoji u spisu dokaz, ali nakon toga je primio mail od kolegice Horvat da se "ne približava više njezinoj stranci". Nakon toga se Mafalaniju obraćao isključivo pisano, a nastavila ga je zastupati kolegica Horvat. Nisu dogovorili na koji način će u slučaju naplate podijeliti honorar ali je pretpostavljao nekako da će to biti pola – pola. Niti u predmetu koji je bio u Bujama nije naplaćen nikakav honorar. Ima saznanja da je iz Zatvora u Zagrebu stigla prijava Ministarstvu pravosuđa da je u zatvor stiglo veći broj bjanko punomoći sa imenima Lidije Horvat i tužitelja i da se zbog toga vodio postupak kod HOK-a. Za vrijeme dok je tužitelj surađivao sa kolegicom Horvat nije bilo oslobađajuće odluke u predmetu Mafalani. Prema odluci ESLJP Amir Mafalani je dobio naknadu, međutim tužitelj se nije iz te naknade uspio naplatiti. Prije toga je bio postupak kod Ustavnog suda, ali ne zna koliko postupaka je bilo pokrenuto u ime Mafalanija, u nekima je sudjelovao u svemu. Taj postupak je završio negativno. Nije se prije podnošenja tužbe obratio kolegici radi pokušaja rješenja honorara i podjele spisa Mafalani, jer nije imao više povjerenja i da je suradnja raskinuta.

52. Nastavno na iskaz tužitelja s ročišta od 10. lipnja 2026.g., tuženik ističe da iz navedenog proizlazi da tužitelj nije bio, a niti trebao biti stranka sporazuma o zasnivanju založnog prava na nekretnini bake tuženika iz čega proizlazi da on nije imao niti tadašnje, a niti buduće potraživanje prema tuženiku.

53. Također, priznanje tužitelja da on s punomoćnicom tuženika nije imao nikakav pisani dogovor oko podjele eventualnog honorara, ukazuje na to da nije imao niti legitimno očekivanje navedenog honorara jer nije uvjerljivo da odvjetnik koji zastupa stranku s drugim odvjetnikom, nije niti stranka sporazuma o založnom pravu, niti ima definiran s drugim odvjetnikom način podjele honorara.

54. Punomoć je vrsta ugovora o nalogu kojom se sukladno odredbi čl. 763. st. 1. ZOO-a nalogoprimca ovlašćuje poduzimati određene poslove za račun nalogodavca, a prema odredbi čl. 773. st. 1. ZOO-a nalogodavac je dužan naknaditi nalogoprimcu, čak i ako njegov trud bez njegove krivnje nije imao uspjeha, sve potrebne troškove što ih je učinio za izvršenje naloga s kamatom od dana kada su učinjeni, dok prema čl. 776. st. 1. ZOO-a ako nije drugačije ugovoreno nalogodavac je dužan isplatiti nalogoprimcu naknadu nakon obavljenog posla.

55. Ovdje u pitanju vanugovorni obvezno pravni odnos između pružatelja usluge (odvjetnika) i naručioca usluge (klijenta), a kod toga odnosa je bitno je li određena usluga naručena i je li pružena, te na taj odnos treba primijeniti odredbe ZOO-a (članak 763. – 784.), Zakon o odvjetništvu i odvjetničku Tarifu . Da li je i pod kojim uvjetima i međusobnim dogovorima tužitelj zamjenjivao odvj. Horvat ili nastupao kao pomoć kolegici, u konkretnom slučaju ne utječe na njegovo pravo da od stranke naplati svoj rad.

56. Obveza tuženika da podmiri odvjetniku nagradu za obavljene radnje punomoćnika proizlazi i iz članka 18. stavak 1. Zakona o odvjetništvu („Narodne novine“ broj: 9/94., 117/08., 50/09., 75/09., 18/11. i 126/21.) te iz odredbi Odvjetničke tarife koja određuje način vrednovanja, obračunavanja i plaćanja odvjetničkih usluga i izdataka koje su stranke dužne platiti odvjetniku ili odvjetničkom društvu, za radnje obavljene po punomoći ili rješenju nadležnog tijela, temeljem Zakona o odvjetništvu, te dalje određuje da su troškovi zastupanja odvjetničke usluge, uvećane za porez na dodanu vrijednost i izdaci potrebni za izvršenje posla te da je troškove zastupanja dužan platiti naručitelj usluge (stranka)

57. Odredbom čl. 18. ZO-a je propisano da odvjetnici imaju pravo na nagradu za svoj rad te na naknadu troškova u svezi s obavljenim radom sukladno tarifi koju utvrđuje i donosi Komora uz suglasnost ministra nadležnog za poslove pravosuđa.

58. Kod pribavljanja dokaza treba imati u vidu odredbu čl 7,8 i 219 ZPP. Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku – „Narodne novine“, broj: 117/03), a napušteno načelo materijalne istine, a uvedeno načelo stranačke istine. Stranke u parničnom postupku dužne su iznijeti činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice (članak 7. stavak 1. ZPP), a svaka je stranka dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika (članak 219. stavak 1. ZPP). Prema članku 7. stavku 2. ZPP sud je ovlašten utvrditi činjenice koje stranke nisu iznijele i izvesti dokaze koje stranke nisu predložile samo ako posumnja da stranke idu za tim da raspolažu zahtjevima kojima ne mogu raspolagati (članak 3. stavak 3. toga Zakona), ako zakonom nije drugačije određeno. Dakle, ZPP-om je propisano načelo stranačke istine. To pak znači da pravila o teretu dokazivanja, sadržana u članku 221.a ZPP obvezuju sud uzeti kao nedokazanu onu tvrdnju za čiju istinitost stranka, koja se na tu činjenicu poziva, nije bila u stanju pružiti sudu dovoljno odgovarajućih dokaznih sredstava, a te je dokaze dužna predložiti. (VSRH Rev-927/2025)

59. Sud može po službenoj dužnosti pribavljati određene isprave i podatke od drugih sudova i državnih tijela, međutim tužitelj je taj na kojem je teret dokaza po načelu stranačke istine. Imajući u vidu i odredbu članka 232. stavak 3. ZPP, sud prvog stupnja nije pribavio službenim putem sve što je tužitelj predložio, obzirom da tužitelj nije pružio dokaz da zapisnike, tužbe, žalbe za koje tvrdi da ih je isključivo on sastavio (isprave) nije mogao sam pribaviti. Nije za ovaj sud uvjerljivo da tužitelj kao odvjetnik nakon što je prekinuo suradnju sa odvj.Horvat, nije sačuvao bilo u fizičkom, bilo u digitalnom obliku, barem primjerice tužbu Ustavnom sudu ili zahtjev ESLJP.

60. U odnosu na usluge za čije plaćanje tužitelj tereti tuženika, sud je utvrđivao da li je tužitelj kao odvjetnik vršio određene usluge zastupanja tuženiku a prema specifikaciji koju mu je dostavio u kaznionicu u Lepoglavi (list 298).

61. U toj specifikaciji navode se općenito usluge u predmetu ŽS Zg K Us 66/09; uvidom u presudu ŽS Zagreb K-US-66/09 (predmet Pukanić koji sud nije pribavljao jer ima 10.000 stranica) sud je utvrdio da se u uvodu te presude navodi samo branitelj Vlašić kao branitelj ovdje tuženika i njemu je i dostavljena navedena presuda, međutim je u odluci VSRH Kž-US-22/11 povodom žalbe protiv naprijed navedene odluke ŽS tužitelj naveden kao branitelj zajedno sa odvjetnicima Vlašić i Horvat, pri čemu na temelju dostupnih isprava (čl 219) sud ne može utvrditi koje radnje je tužitelj samostalno obavio u tom predmetu.

62. Uvidom u odluku USRH broj U-III-3172/12 razvidno je da je u uvodu odluke naveden tužitelj zajedno sa odvjetnicom Horvat kao punomoćnik ovdje tuženika, pri čemu na temelju dostupnih isprava (čl 219) sud ne može utvrditi koje radnje je tužitelj samostalno obavio u tom predmetu.

63. Uvidom u spis ŽS Bjelovar Kž-50/12 (Općinski sud Bjelovar K-166/10) nije utvrđeno da bi tužitelj bio naveden kao branitelj, već prileži punomoć odvjetnice Klobučić- branitelj po službenoj dužnosti koja je i sastavila žalbu za tuženika u tom predmetu. Odluka USRH U III 3172/12 za koju tužitelj tvrdi da ju je sastavio, u uvodu sadrži imena tužitelja i odvj.Horvat kao punomoćnika tuženika. Nije dakle razvidno da bi tužitelj samostalno sastavio navedenu tužbu kako se navodi u specifikaciji.

64. Uvidom u spis OKS Zagreb Ko-1164/11- zapisnik od 16.1.2013. naveden je tužitelj kao branitelj tuženika, isto se odnosi i na zapisnik sa glavne rasprave 19.12.2012., 29.11.2012. U predmetu se nalazi punomoć koju je tuženik izdao i tužitelju i odvjetnici Horvat.

65. Primjenjujući tada važeću OT (NN 142/12) Tbr. 4. za zastupanje tuženika na 3 rasprave po 100 bodova svaka tužitelju pripada po 1.000,00 kn, sada 132,72 €, ukupno 398,16 €.

66. Također se u odluci povodom žalbe protiv odluke Ko-1164/11 ŽS Zagreb Kž-451/13 na listu 62 spisa navodi tužitelj kao jedini branitelj ovdje tuženika, za pretpostaviti je da je tužitelj samostalno sastavio žalbu kao što navodi u specifikaciji usluga na listu 297 spisa, pa mu za žalbu pripada nagrada po Tbr 5 150 bodova, sada 199,08 €. U odnosu na zahtjev za obnovu kaznenog postupka u tom predmetu Ko-1164/11 proizlazi da ga je sastavila odvjetnica Lidija Horvat i njena odvjetnička punomoć od 2.11.2015. priložena je u spis.

67. U odnosu na zahjtev tužitelja za naknadu troška odgovora na optužnicu u spisu OKS Zg KO 203/12, sud nije utvrdio da bi tužitelj samostalno sastavio istu kako se navodi u specifikaciji.

68. U odnosu na zahtjev tužitelja „sastav zahtjeva za sudsku zaštitu od 30.11.12. nije navedeno o kojem se predmetu radi. U odnosu na zahtjev tužitelja za trošak sastava zahtjeva za izvanredno preispitivanje pravomoćne presude Kž 503/12 ŽS u Bjelovaru, sud nije utvrdio da bi tužitelj imao posebnu punomoć za izvanredni pravni lijek niti isti prileži kopiji tog spisa.

69. U odnosu na zahtjev tužitelja za trošak sastava žalbe KO 763/11 OKs Zg, nije utvrđeno da bi tužitelj samostalno sastavio istu kako se navodi u specifikaciji.

70. U odnosu na zastupanje tuženika pred OS u Bujama K 79/11 , nije bilo sporno da tužitelj je samostalno zastupao tuženika na 5 ročišta, (zapisnik s roč 11.09.2014. prileži listu 340 spisa) za što mu pripada sukladno čl 5 OT 300 bodova za svako roč 15.000,00 kn, sada 1.990,84 €, uz trošak izbivanja iz pisarnice po Tbr 25 750 bodova za sva roč. sada 995,42 €.

71. U odnosu na zastupanje tuženika u postupku pred ovim sudom Pn 2428/12 sud je utvrdio da je tužitelj za tuženika sastavio tužbu, 3 obrazložena podneska i 1 ročište, za što opravdano potražuje po Tbr 7-9 OT po 100 bodova za svaku radnju , ukupno 5.000,00 kn odnosno sada 663,61 €

72. Što se tiče odluke ESLJP (zahtjev br 32325/13) iz iste proizlazi da je priložena punomoć samo odvjetnice Horvat te nije razvidno da je i tužitelj sudjelovao u radu na tom predmetu.

73. Uvidom u zahtjev ESLJP 8044/13 (list 60-61 spisa) razvidno je da je taj sud potvrdu primitka zahtjeva dostavio upravo tužitelju, pa se može zaključiti da je tužitelj radio na tom predmetu odnosno sastavio navedeni zahtjev za što mu pripada nagrada od 500 bodova, odnosno sada 663,61 €.

74. Iz službenog dopisa USRH broj U-III-4571/12 proizlazi da je tuženik dao punomoć i tužitelju i odvjetnici Horvat. Prva stranica navedene tužbe dostavljena je sudu naknadno i prileži listu 292 spisa. Iz zaglavlja navedene tužbe proizlazi da se nalaze imena tužitelja i odvjetnice Horvat, a prva stranica djeluje kao memorandum, pa sud nije utvrdio da bi tužitelj samostalno sastavio istu kako se navodi u specifikaciji.

75. Spisu su također priložene službene evidencije o posjetama tužitelja Zatvoru u Zagrebu; pa tako proizlazi da je tužitelj tuženika posjetio u razdoblju od 12.9.2011. do 20.12.2012. 25 puta dok je prema podacima Kaznionice u Lepoglavi tužitelj tuženika posjetio 3 puta. Stoga tužitelju pripada prema OT Tbr 4 toč 5 za 31 sat (Remetinec) 1550 bodova sada 2.057,20 €, , 3 sata (Lepoglava) 150 bodova sada 199,08 € i putni troškovi po Tbr 46 sada 133,25 €

76. Na taj način sukladno Zakonu o odvjetništvu i OT sud je našao osnovanim zahjtev za iznos od 7.300,25 €, dok ostatak zahjteva do iznosa od 11.445,88 EUR (za iznos od 4.145.63 € smatra nedokazanim

77. Tužitelj ima pravo i na zateznu kamatu, račun za izvršene usluge izdat je 07.08.2015., sa rokom dopsijeća 06.09.2015., pa tužitelj ispravno postavlja zahtjev za tijek kamate počevši od slijedećeg dana do dana plaćanja.

78. Obzirom se postupak povodom prigovora tuženika protiv rješenja o ovrsi, nastavio kao parnični postupak, to nema mjesta razdvajanju troška postupka na ovršni trošak i parnični trošak, već o trošku postupka treba odlučiti u skladu s odredbom članka 154. st. 1. ZPP-a kao da se radi u cijelosti o parničnom postupku, te se tako odluka o trošku postupka temelji na odredbi članka 154. st. 1. i članka 155. ZPP-a kao i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 138/23, dalje: OT, Tbr 52, 54 11, 7-9), prema vps konačnog zahtejva 11.445,88 EUR € i omjeru uspjeha u sporu; 63,78% na strani tužitelja i 36,22% na strani tuženika, pri čemu su priznati samo neophodni troškovi u skladu sa čl 155 ZPP.

79. Tužitelju je obračunato za zastupanje po pun.odvjetniku sukladno OT (Tbr 7-9 NN 138/23) ; za sastav prijedloga-tužbe 100 bodova, podnesak 30.09.16 100 bodova, roč 04.10.2016. 100 bodova, roč.08.11.2016. 100 bodova (uključivo podnesak predat na tom roč.), podnesak 12.01.17. 50 bodova, roč.16.05.18. 100 bodova, podn.21.06.18. 25 bodova, podn.01.08.19. 25 bodova, podn.13.01.21. 25 bodova, ukupno 797,25 €.

80. Tuženiku je obračunato za zastupanje po pun.odvjetniku; za prigovor odgovor na tužbu 100 bodova, roč.05.09.16 100 bodova, roč 04.10.2016. 100 bodova, podnesak 08.12.16 50 bodova, roč.16.05.18. 100 bodova, podn. 07.05.21. 25 bodova, podn.26.08.21 25 bodova, roč.19.09.2023. 100 bodova, (ročišta na kojima je punomoćnica saslušana kao svjedok nisu priznata po OT), roč. 17.12.24. 100 bodova,

žalba 13.02.25. 125 bodova, odgovor na žalbu nije priznat jer nije bio potreban za vođenje postupka, podn.21.03.25 25 bodova, roč.16.09.25. 50 bodova, podn.07.05.26 i 26.06.26. nisu priznati jer nisu bili potrebni za vođenje postupka., roč.10.06.2026. 100 bodova, podnesak 17.09.26 100 bodova, roč. 12.10.26 100 bodova, čemu je dodan pdv, pristojba na presudu 160,91 € i žalbu 40,23 €i oduzet postotak neuspjeha u sporu, ukupno 1.159,45 €.

81. Na taj način se ukazuje razlika u korist tuženika u iznosu od 362,20 €.

U Zagrebu, 30.listopada 2026. godine

Sudac:
Ana Ćurković Dražić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:
Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana, a koji rok se računa:
- od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje, ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu, bez obzira da li je na isto pristupila, odnosno
- od dana primitka prijepisa presude, ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje.
Žalba se podnosi pisano, u tri istovjetna primjerka, putem ovog suda Županijskom sudu.

DNA:
1. Tužitelju
2. Tuženiku po pun

Broj zapisa: **9-3088f-6af98**

Kontrolni broj: **0f241-3ef4f-5b812**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.